
MASOVNA - ZAVOD NEINSTITUCIONALNE KULTURE

14. številka glasila

MASINFO

MASOVNA

**klub druga stran
klub goriških študentov
klub 13. brat
rock vibe - ŠKUC**

**Vsebina:
Za zapečkarje in avanturiste**

Kaj je na stvari

Če Masinfo berete z zamudo, pomeni, da ste si sredi julija praznili glavo in krepili telo na kakšnem lepšem in bolj vznemirljivem kraju, kot je naše ali vaše domače mesto. Poletje je čas, ko vsi želimo nadoknaditi in pozabiti na obveznosti, dolgčas in sitnosti, ki nas mučijo večji del leta. Kdor more, izgine čimdlje proč od doma, čeprav se poletni živahnosti ne izogne skoraj noben kraj. Obilje prostega časa lahko na bolj prijetne načine izkoristiš tudi v Novi Gorici. Spet je živa študentska poletna scena ter poletna shajališča v mestu in okolici, po mestu se v veselje prebivalcev potikajo razni neobičajni umetniki. Na uradnem praznovanju "Praznika vrtin" so nas sicer spet pitali z narodnjaki in ognjemotom, nazadnje pa je za njimi počedila nevihta z neprimerno večjim bliščem in truščem.

Živo bo tudi na Mostovni, vsaj 13. in 14.7. na glasbenem festivalu City of. z raznoliko mednarodno udeležbo. Za kakšno bolj domačo prireditev se bomo do konca poletja tudi še potrudili - preverite obvestila, najbolje na internetu. Sicer pa tokrat poleg napotkov za pohode v bližnjo in daljno okolico pišemo bolj za čudake, ki se še poleti ne premaknejo od računalnikov, in družbeno občutljive, ki ne pristajajo na vsiljevana razmerja moči in pravic.

Poleg običajnih uživaško razvratnih koncertov in festivalov se je letos namreč namnožila nova vrsta zletov, množičnih protestov proti početju in obnašanju najvplivnejših držav in korporacij. Priložnosti ob številnih sestankih in srečanjih res ne manjka, postavlja pa se vprašanje o načinu boja za svoje ideje. Praviloma se protesti na koncu omejuje na spopade s policijo in splošno uničevanje. Neusmerjeni ljudem, kjer je rešilni avto enako dobra tarča kot izložba McDonaldsa ali banke. Patetični se zdijo sosednji "poklicni" demonstranti, ki s kartonastimi ščiti in rešeti za solato na glavah vežbajo za spopade s policisti. Ob takih prizorih si vsak uniformiranec samo še bolj živo predstavlja, kako jih bo ob srečanju naklestil, pa tudi siceršnje pridobivanje simpatij je vprašljivo.

Protesti ob "svetovnem vrhu" v Ljubljani so minili drugače. Zasluge za to so pripisali naši policiji, ki naj bi bila uspešno preprečila izgrede bojda nevarne združbe. V resnici pa je šlo za groteskno farso razkazovanja moči, saj neredov tudi brez enega samega policista ne bi bilo. Zbrana družina protestnikov je bila namreč vsaj desetkrat miroljubnejša od obiskovalcev povprečne gasilske veselice. A za razliko od študentskega

foto: Leon Megušar

razgrajanja dan prej, v katerega se policija ni posebej mešala, ne dvomim, da bi za nevarne prevratnike ob najmanjšem povodu uporabila drugačne "strokovne prijeme".

Vloga policije in ostalih delavcev državnega aparata se tako v zadnjem času vse bolj oži na zaščito imena in lika vladajočih elit, pogosto proti samim državljanom, ki jih s svojim delom redijo in plačujejo. Kaj lahko sploh še pričakujemo? V zadnjih rasnih nemirih v Angliji je bil rezultat policijskega posredovanja lepo število ranjenih in poškodovanih, za dobro mero so nasekali še predstavnika parlamenta, ki ni zgledal dovolj belo. Je to res največ, kar zmorejo? Rasni izgredi so pri nas bolj provincialno krmežljavi, je pa toliko večja osuplost ob obnašanju policije in sodnega aparata. Ob zadnjem očitnem napadu skinheadov na temnopolte občane so policisti in sodnica za prekrške v en glas krivdo pripisali slednjim! Še dobro, da sodišče ni bilo klicano na pomoč zaradi

diskriminacije, ko je varnostnik v ljubljanskem lokalu gejem dal vedeti, da niso zaželeni. Namesto tega je stekla mirna in učinkovita protestna akcija z zasedbo lokala - obiskovalci so cele večere srkali kozarec vode.

Več domišljije in manj nasilja, bi torej lahko povzeli vodilo teh nekaj dogodkov. Očitno se proti represiji ne gre boriti z njenimi lastnimi sredstvi. Izvirne in, zakaj ne, duhovite domislice, imajo lahko še večji učinek kot puntarski spopadi. Če drugega ne, se bo verjetno več ljudi vprašalo, na čigavo stran bi se postavili sami.

Simon Markič

Masinfo - glasilo Zavoda Masovna

Vpis v Evidenco javnih glasil št. 1718

Glavni in odgovorni urednik: Marko Rusjan

Tehnično urejanje: Simon Markič

Prispevke v tej številki so spisali Peter Curk, Matej Frančeškin, Simon Markič in Marko Rusjan

Fotografija na naslovnici: Leon Megušar

Izid glasila omogočata MO Nova Gorica in M Servis Nova Gorica

Naklada: 3.000 izvodov

Tisk: Tiskarna ZIP Solkan

Nova Gorica, julij 2001

Prispevke, obvestila in komentarje za naslednjo številko pošljite na elektronski naslov masovna@hotmail.com ali na Zavod Masovna, p.p.1, 5000 Nova Gorica. Vabljeni tudi v pisarno zavoda na Prvomajski ulici, nasproti Gostola, telefon 05 3023 440.

Masinfo na internetu: <http://www.masovna.org/masinfo>

V med in mleko je padla muha

Sredi junija (14.-17.6.) se je na relativno majhnem časovnem območju akumuliralo toliko političnih konfrontacij, katere so kratkovidni, trendovski publicisti v prvi polovici devetdesetih letih postavili na police Zgodovine. Za vse, ki smo v tistem obdobju poosamosvojitvene evforije poskušali s kritiko družbenih protislovij in vsakdanjega življenja prodreti na vsaj majhen delček javnega prostora, je nastopil trenutek izrednega stanja, ki omogoča tudi marginaliziranim idejam, da se prebijejo v ospredje. Če si je v preteklih letih alternativna politika izborila prostor pod soncem v določenih umetniških in subkulturnih projektih, je sedaj nastopila potreba, da nastopi v čisti obliki. Poleg politike pa se je pojavila večja doza adrenalina in občutek trenutne moči, ki prelomi z občutkom nemoči in ujetosti v vsakdanjo rutino. Na ravni vsakdanjega življenja je vsaj nekaj posameznikov za nekaj trenutkov začutilo družbo-ki-je-še-ni.

Prehitevam. Moja opažanja se nanašajo na študentske demonstracije, t.i. »protiglobalizacijske« demonstracije ob obisku ameriškega predsednika Busha in ruskega predsednika Putina in vesplošno dogajanje okoli referendumov. Najprej bi se zaustavil ob nadzorovani demonstraciji, ki jo je priredila Študentska organizacija Univerze v Ljubljani. Prijetno presenečenje nad odločnostjo študentske nomenklature, da se ostro postavi po robu tendencam po uvajanju šolnin, je deloma skazil nagovor organizatorjev študentom, ki sem ga prejel po elektronski pošti. Pa tudi zaveznitvo študentskih servisov, katerih filantropija je zelo zanimive vrste. Če ošvrknem samo nagovor in zaenkrat problem študentskega dela zaradi njegove obsežnosti pustim ob strani, saj takšnega shizofrenega teksta že dolgo nisem prebral. Študentje naj bi razumeli »težak položaj države in njenega gospodarstva«. Sorry, ne razumem dobro opredelitve slabega položaja. Smo mogoče v obdobju gospodarske recesije? In četudi smo, imam še toliko manj razumevanja za težave sistema, ki si jih nakoplje sam sebi. Takoj v naslednjem stavku pa naj bi prav mazohistično potrpeli in »počakali na trenutek, ko bomo lahko mi prispevali k razvoju«. Mogoče pa tista jajca niso letela v pravo smer? Ob polnih ustih razumevanja za globalne ekonomske trende in ideologijo neoliberalizma se študentski funkcionarčki tresejo ob misli, da lahko presahne neizčrpljiv vir dohodkov iz študentskega dela. Res, pripravljeni smo prenašati vse privatizacije, samo pustite nas na miru. V istem nagovoru se na koncu odpovedo trpljenju in povedo, da tega ne bodo več prenašali. Dovolj nam je! Tako je. Dovolj nam je oblasti, državne in študentske. Hvala lepa za vse!

O sami demonstraciji pa le nekaj besed. Na srečo se postmoderna demonstracija v obliki koncerta ni obnesla. Študente je veliko bolj kot tisočkrat preposlušana slovenska estrada zanimalo glasno in na trenutke prav vroče dogajanje pred zgradbo Državnega zbora. Patetično so zveneli pozivi iz odra, naj se študentje raje približajo odru, kot pa da zganjajo kraval pred državnim hramom. Še toliko bolj, ker so le nekaj minut pred tem iz istega odra padale velike besede o revoluciji. Uboga revolucija, inflacija ti je res zmanjšala vrednost! Za dodatno razjasnitev, s kom imamo opravka, je poskrbela novodobna privatna policija. Najeti varnostniki s strani ŠOU so pridno nadomeščali javno policijo. Si predstavljate demonstracijo, kjer organizator opravlja tudi policijsko delo. Ne skrbite, veliko vas je plačalo za privilegij takšnega varovanja. Najbolj se mi je utrgalo, ko so me plačanci podili proč od Maximarketa. Kje je še javni prostor, kdo je ta privatna vojska in kaj počnem na tako shizofreni demonstraciji? Policisti

se vsaj v teoriji držijo zakonov, ta najeta represija pa tega ne pozna. Na faksu pa nam prodajajo pravljice, da država monopolizira nasilje. In tem pravljicarjem naj bi še plačevali šolnine?! Bodoči oblastniki so se res izkazali z odlično organizacijo. Škoda le, da se je žur sprevrgel v demonstracijo. Ni minilo pol ure od zglednih demonstracij, ki bi jih bil vesel vsak policijski minister, do telefonskega klica od doma, da me je iskal kriminalist in poizvedoval o moji elektronski pošti. Ni mi bilo težko preklopiti na idejo, da država išče nove državne sovražnike. Nekako mora upravičiti svoj obstoj. Naneslo je, da sem pač posredoval nekaj informacij o Festivalu upora (uradni naziv demonstracij proti svetovni ureditvi) preko elektronske pošte. Preventivnih obiskov na domu si ne morem razlagati drugače, kot da gre za poskus ustrahovanja in del širše zastavljene kriminalizacije politične opozicije kapitalističnemu programu razvoja. Ob obisku Busha in Putina so bile uvedene v državi izredne razmere. Nikakršna skrivnost ni, da se država najbolje znajde v izrednih razmerah. Izredne razmere se seveda ne da uvesti prav vsak dan. Strah pred kriminalom in neredom služi kot faktor legitimacije represivnih ukrepov. Bistra poteza oblasti je bila tudi enačitev vrhunškega srečanja z deseto obletnico osamosvojitve. Kdor je proti obisku, je torej tudi proti sami državi Sloveniji.

Bizarnost meril, kdo sme in kdo ne sme v Republiko Slovenijo, lahko ponazorimo na konkretnih primerih. Tako lahko v časopisih preberemo o skupnih vojaških vajah pakta NATO in Slovenske vojske na ozemlju RS. Kar je očitno nekaj povsem normalnega! Povsem druga zgodba pa je prihod neoboroženih tujcev, ki nimajo primernih listin za bivanje v naši državi. Ali pa obisk ruskega predsednika Putina, ki ima na vesti vsaj vojna hudodelstva v Čečeniji? Po sprejetem statutu bodočega Mednarodnega kazenskega sodišča bi lahko bil kazensko odgovoren. Milijonar Bush, ki se je na svetovni vrh povzpел z milijonskimi dolarskimi vložki ameriških korporacij, se sicer (še) ni spustil v vojaško avanturo. Zato pa finančno in vojaško podpira klasične kršiteljice človekovih pravic kot so npr. Izrael, Turčija, Kolumbija. Njegovi okoljski zločini pod diktatom sponzorjev volilne kampanje pa precej presegajo povzročeno škodo v Teksasu usmrčenih obsojencev, katerih usmrtitev je Bush Jr. z vso moralno odgovornostjo podpisal.

V ozračju državne histerije, ki je prepovedala celo postavitev stojnice Amnesty International na Prešernovem trgu, se je odvila demonstracija Festivala upora v tivolskem parku. Dodatno paniko so pospremila medijska poročanja iz uličnih spopadov Göteborgu na Švedskem, kjer je zasedala Evropska unija. V živo smo si lahko ogledali demonstracijo vsega, kar premore slovenska policija. Kar sem do sedaj lahko gledal le na

>>

foto: Leon Megušar

CopyLeft

V pričujočem članku bi vam rad predstavil združbo, ki izdeluje in distribuira zastoj programsko opremo. Toda zakaj govoriti o zastoj programski opremi? Tako ali tako o tem vse vemo, saj imamo računalnike natlačene s programi, ki smo jih skopirali od prijateljev od prijateljev od prijateljev in zanje nismo dali niti ficka...

Zadnja leta nas mediji vedno pogosteje bombardirajo s tem, da je uporabljanje in prisvajanje neplačane programske opreme nelegalno, kršitelji so izpostavljeni družbenim in pravnim sankcijam ter medijskemu linču.

Ob tem bi rad prav posebej izpostavil vidik, ki mu naši mediji doslej niso posvečali nobene pozornosti. Zanimivo je namreč dejstvo, da so prav pirati s svojim nelegalnim početjem, proti kateremu se borijo države s svojimi aparati prisile, softverske multinacionalke in z njimi v en glas tudi mediji, največ pripomogli k uspehu določenih komercialnih programov. Naj ilustriram: ste se že kdaj vprašali, zakaj ne morete prebrati datoteke, ki jo je prijatelj napisal v najnovejšem Wordu, ki ga vi nimate? Zato, ker vas softverske korporacije tako prisilijo, da kupite novejšo verzijo, čeprav vam ta, ki jo imate, povsem zadovoljivo služi! Tako vsak, ki namešča vedno novejšo piratske verzije programov, posredno pomaga Microsoftu pri bogatenju in uničevanju konkurence, saj se prej ali slej najde nekdo, ki opremo kupi, ne pa ukrade.

The head of GNU

Kot protestna alternativa takemu početju roparskih korporacij se je že pred nekaj leti pojavilo gibanje GNU (Free Software Foundation), katerega cilj je izdelava brezplačne programske opreme, ki je popolnoma zastoj dostopna vsakomur v izvorni kodi, ki jo uporabnik lahko poljubno uporablja in spreminja. V ta namen so GNU razvili poseben sistem licenc copyleft. Programe, ki so opremljeni s to licenco, je mogoče poljubno kopirati, spreminjati in distribuirati, zaračunajo pa se lahko samo stroški storitev (kopiranje, podpora, itd.). V zadnjem času priljubljenost GNU programov strmo narašča, predvsem zaradi operacijskega sistema GNU/Linux, ki je po kvaliteti in prijaznosti do uporabnika dohitel in celo prehitel ostale komercialne konkurente.

Temeljna ideja, ki stoji za tem projektom, je odgovor na naslednje vprašanje:

Predvidevamo, da ima posameznik kopijo programa, ki jo želi deliti z drugim posameznikom. Kdo sme odločati o tem, ali to

svojo željo lahko udejani? Ali naj o tem odločata vpletena posameznika ali stran, imenovana "lastnik avtorskih pravic"? V enem od internih Microsoftovih dokumentov, ki so pricurjali v javnost, so vodilni opozorili na nevarnost, ki jim grozi s strani GNU/Linux. V besedilu so predlagani protiukrepi, ki so jih tudi pred tem uporabljali za uničevanje svoje konkurence. S tem so nehoti priznali, da ima koncept zastoj programja velike možnosti za uspeh in da je resnično dejstvo, da je boj proti piratstvu le skrb za lasten žep.

Za razvijalce programov je najpomembnejši kriterij maksimizacija dobička. Zaradi vse večje politične moči korporacij so tudi oblastniki in neposredne vladajoče elite posvojili ta kriterij in namesto nas odgovorile na zgoraj zastavljeno vprašanje. Vsak program ima lastnika, ki je najpogosteje korporacija, povezana z njegovim razvojem. In kako lastniki programov opravičujejo svoje zahteve? Prvi argument, ki ga slišimo, je ta: "Jaz sem v to vložil svoj trud, srce in jajca. Jaz sem ga naredil, torej je moj!". Ta argument hitro zbledi, ko pomislimo, kako hitro so se taisti ljudje pripravljeni odreči svojim projektom v zameno za plačilo. Čustvena naveznost na njihovo kreativno delo skrivnostno izgine. Večinoma je pod tak produkt podpisana korporacija in ne njegov avtor.

Ekonomski argument pa je tak: "Rad bi obogatel!" ponavadi zamaskiramo v "Od nečesa je treba živeti." ali pa "Če bi bile tudi položnice GNU, bi mogoče še šlo."

V veljavnem sistemu intelektualne lastnine je razvoj programja povezan z eksistenčo

lastnika, ki nadzira njegovo uporabo. Dokler taka povezava obstaja, smo soočeni z omejeno izbiro: ali lastniško programje ali pa nič. Ta povezava pa ni sama po sebi umevna in neobhodna, ampak je posledica konsenza o lastništvu.

Za ilustracijo problema lahko uporabimo primer gradnje cest, predvsem zato, ker je svet programja marsikomu tuj. Gradnjo cest bi lahko v celoti financirali s pobiranjem cestnin, kar bi pomenilo, da bi bile cestninske postaje na vsakem vogalu. Na tak način bi sicer imeli odlične ceste, le da bi se moral vsak uporabnik ustavljati na vsakem ovinku in plačevati. Cestninske postaje so v takem primeru umetna ovira pri vožnji – umetna zato, ker niso posledica delovanja cest in avtomobilov. Če primerjamo plačljive in zastoj ceste, lahko hitro vidimo, da so slednje bolj uporabne, zato ker je na njih manj ovir in so dostopne vsem in ne samo najbogatejšim.

Če se torej vrnemo k programski opremi: "cestninske postaje" za programe sicer pomagajo financirati njihov razvoj, a so programi zaradi tega dražji in s tem manj uporabni. Družba bi torej morala najti načine za podporo razvoju programja.

<<

fotografijah in televiziji, je stalo pred mano. In prav to neosebno obliko bom uporabil za opis militariziranega stroja, ki se je odločil preprečiti razbivanje izložb. In začuda mi sploh ni vzbujalo strahu, ampak samo jezo. S kakšno pravico me obravnavajo kot potencialnega kriminalca, medtem ko ližejo noge dvem kriminalcem svetovnega formata? (V tem kontekstu tudi bolje razumem Bakuninovo navdušenje nad lumpenproletariatom, zmesjo brezposelnih, prestopnikov, skratka ljudi na robu. Mehanizem kriminalizacije nas postavlja v družbo ljudi, ki niso pripravljeni sprejeti zakonskih pravil za bogatenje in izkoriščanje.)

Vsekakor razburljivih dogodkov še ne bo tako kmalu konec.

»Oaze miru« se sesuvajo same vase in nezadovoljstvo je očitno nalezljivo. Pa naj se to kaže v obliki javnih protestov, izbruhih umetniškega ustvarjanja ali v razbijanju zafrustrirane mladine. Marko Rusjan

Philosophical GNU

Projekt GNU je idealističen, toda vsak današnji idealist se mora soočiti z velikimi ovirami. Prevladujoča ideologija idealizem namreč malone onemogoča in spodbuja ljudi k opuščanju idealizma zaradi njegove, na prvi pogled, nepraktičnosti oziroma utopičnosti. Idealizem ljudi, ki sodelujejo v projektu GNU, pa se je izkazal kot izjemno praktičen – vsakdo ima na voljo zastoj operacijski sistem in pripadajoče uporabne programe, ki po uporabnosti, zanesljivosti in raznolikosti presegajo produkte velikih multinacionalk.

Verjetno je GNU postal eden najpomembnejših primerov, ki razbijajo mit o utopičnosti projektov, ki temeljijo na prostovoljnem delu in za katerimi ne stojita kapital in

hierarhična vodstvena struktura. Odgovor o funkcionalnosti predstavljene organizacije je na dlani. Posredno pa ta primer ponuja tudi odgovor na vprašanje, ali ni splošno veljavno prepričanje, da je kapitalizem edini možen model delovanja družbe in da v osnovi prispeva k splošnemu napredku človeštva, le pretveza za bogatenje posameznikov.

Zero

Viri:

<http://www.gnu.org>

Richard Stallman:

“Why software should be free?” in “GNU Manifesto”

Demon vs Prodigy

Ne gre za tožbo, ampak dva sodna primera, ki odpirata novo poglavje sodne prakse: tožbe proti ponudnikom storitev interneta. Pravzaprav bi lahko v naslovu, če bi se želel osredotočiti na zaščito pravic posameznika, zapisali tudi Alexander Lunney vs Laurence Godfrey (“oškodovanec” vs oškodovanec). Tudi to seveda ni tožba, ampak dva ugledna (?) gospoda, ki sta sprožila tožbi proti podjetjem Prodigy in Demon Internet.

Vrhovno sodišče ZDA je v tožbi Alexander Lunney vs Prodigy razsodilo, da podjetje Prodigy ne more odgovarjati za žaljive vsebine, ki jih po elektronski pošti pošiljajo njegovi uporabniki, saj pri tem toženo podjetje ni delovalo kot izdajatelj. V obrazložitvi odločitve je sodnik Rosenblatt ponudnika storitev interneta primerjal s ponudnikom telefonskih storitev in zapisal: “Email is the day’s evolutionary hybrid of traditional telephone line communications and regular postal service mail. In this respect, an ISP, like a telephone company, is merely a conduit.” V nasprotju z odločitvijo vrhovnega sodišča ZDA pa je v tožbi Laurence Godfrey vs Demon Internet (primer iz Velike Britanije) sodnik Morland ponudnika storitev interneta izenačil z izdajateljem in toženo podjetje spoznal krivo razžalitve. Razsodba je za posledico imela skoraj takojšen poslovni propad podjetja, ki je moralo g. Godfreyju plačati 230.000 GBP oz. 80 milijonov SIT odškodnine.

Kljub temu, da sta si odločitvi sodišč diametralno nasprotni, moramo pri primerjanju razsodb upoštevati razlike v kulturnih okoljih (v ZDA je razširjenost interneta veliko večja kot v Veliki Britaniji), kot tudi ne dejstvo, da je sodnik Morland vlogo podjetja Demon Internet izenačil z vlogo izdajatelja šele, ko je oškodovana stranka dokazala, da je bilo podjetje o žaljivih vsebinah, ki jih je širil eden izmed uporabnikov storitev podjetja, dvakrat pisno obveščeno.

Razsodba v primeru Godfrey vs Demon Internet je imela poleg propada podjetja Demon Internet tudi globoke “stranske” posledice. Ostali ponudniki storitev interneta so v strahu pred podobnimi tožbami začeli zapirati številne spletne strani in internet konference, za katere so prejeli pritožna pisma. Tveganje je bilo pač previsoko.

Izenačitev vloge ponudnika storitev interneta z vlogo izdajatelja je seveda potrebno obravnavati v širšem kontekstu regulacije interneta. Poleg pravne nedorečenosti vloge posameznih subjektov v svetovnem spletu, kar naj bi razrešili pravniki, je potrebno zavzeti načelno stališče v odnosu do

vprašanja regulacije interneta. Vse več je namreč diskusij med zagovorniki popolne svobode in zagovorniki regulacije interneta, kot to velja za ostale medije. Pri tem pa se še nismo dotaknili narave tega medija, ki dovoljuje popolno anonimnost uporabnika in s tem tudi veliko možnosti zlorabe. Četudi bi do sistemske regulacije interneta prišlo, bi bilo potrebno najti nove načine, saj so do danes poznani načini regulacije klasičnih medijev za regulacijo interneta popolnoma neprimerni. Razsodba sodišča v Veliki Britaniji, ki vlogo ponudnika storitev interneta izenačuje z vlogo izdajatelja klasičnih tiskanih medijev, predstavlja korak v napačno smer. Pri tem bi želel izpostaviti dvojne posledice, ki bi jih takšna sodna praksa lahko povzročila.

Močno je ogrožen do danes glavni poslovni motiv internet industrije – profit. Medij, ki je pridobival veliko število uporabnikov v širšem družbenem krogu in s tem spremenil moderno ekonomijo, je to vsekakor lahko dosegal tudi zaradi popolne svobode, ki so jo uživali uporabniki. Ravno rastoče število uporabnikov je v svetovno omrežje pritegnilo tudi privatni kapital in tako internet iz akademskega privilegija spremenilo v industrijo. Krčenje možnosti uporabe in izražanja na svetovnem spletu, ki bi nastalo kot posledica pritiska na ponudnike storitev interneta, bi povzročilo zmanjšanje števila uporabnikov, to pa bi odtegnilo tudi privatni kapital, ki je do danes omogočal tako hiter razvoj interneta. Pod vprašaj bi bila postavljena dolgoročna prihodnost tega medija.

To bi seveda globoko spremenilo tudi potek demokratizacije družbe. Ravno internet je namreč tisti mediji, ki v največji meri oz. z najmanjšimi stroški omogoča uresničevanje človekove pravice – “biti tiskan”. Posamezniku bi bila odvzeta pravica do izražanja svojega mnenja v širšem krogu. Družba, ki ima torej možnost razviti razpravo v širši javnosti, bi se tako tej možnosti odrekla.

Rešitev lahko iščemo v natančni pravni definiciji odnosov med ponudniki storitev interneta in njihovimi uporabniki. Vsekakor pa je potrebno ponudnikom storitev interneta ponuditi nekakšen “breathing space”, kot ga uživajo tudi novinarji.

Avtor: PC

Vir (članek):

1.Ian Katz, Censorship struggles, The Guardian, 11/5/2000

Nadaljevanje zgodbe o elektronskem mestu

Sodeč po insiderskih vpogledih v gradiva, ki se tičejo projekta Elektronsko mesto, so si na občini vzeli dovolj časa za temeljito obdelavo različnih področij, vpletenih v bodoče digitalno življenje mesta. Vsaj v teoriji in na papirju stvar ne zglada napačno zastavljena. Nova Gorica je tako že eno od prvih petih mest, kjer bo mogoče različne birokratizme (npr. prejem izpiskov z matičnega urada) opravljati preko interneta v kar najkrajšem času. Hudič je v podrobnostih, recimo, zagotavljanju tajnosti in istovetnosti, ki ju zagotavlja sistem javnih ključev. Ti pa vsaj zaenkrat za občane še niso dosegljivi... No, v kratkem naj bi bili, vsem zainteresiranim pa toplo priporočam hitro seznanjanje z osnovami kriptografskih metod.

Več na <http://e-gov.gov.si/e-uprava>
(Mimogrede, do konca leta naj bi občina za e-projekte namenila 60 milijonov tolarjev. Znesek, hm, sploh ni majhen in res me zanima, kaj bomo zanj dobili.)

Četudi ne spadate med prijatelje višjih cen, stanujete pa v ožjem mestnem okolju, si lahko povišanje naročnine na kabelsko televizijo razlagate kot dober znak - končno se za surfanje odpira tudi kabelsko omrežje. A preden vas obidejo pregrešne misli na bliskovito hitrost in neprekinjeno povezavo v svet, si oglejte cenik in pogoje uporabe. Glede na potrebe in želje je možnosti več, in za povprečnega jožeta variante mogoče niti niso napačne. Najhitrejša možna povezava je res samo pol mega na sekundo, vendar je to skoraj desetkrat več

kot dosedaj. A da zbiralcev MP3jev, filmov, programov in ostalih obilnih zadev ne bi kap od samega veselja, je tu zanimiva postavka, ki se ji reče plačilo prometa. Recimo tako: prenašanje celega albuma (slaba ura muzike) v obliki MP3 nas bo stalo le malenkost manj, kot če bi ga kupili v trgovini. Za megabajte, ki jih redno pretaka v in iz svojega računalnika, se podpisani ne bi izmazal z manj kot 50.000 tolarji na mesec. Si predstavljate, da bi pri takih cenah kdo resnično gledal prenose iz gledališča po internetu?

Da nadobudna deca ali hujši zasvojenec kljub cenam ne bi potopili družinskega proračuna, so na kabelski TV poskrbeli za eno še bolj zanimivo varovalo. Dobesedno razumevanje cenika daje vedeti, da je pri osnovnih možnostih količina prometa omejena! Malo posurfaš, od naivnih prijateljev dobiš nekaj pisem s slikicami, pa je pipica zaprta?! Čeprav, glede na to, da je cenik skoraj do črke usklajen (prepisan) od drugih (nikakor ne najugodnejših) ponudnikov, tistih 100 mega verjetno ne pomeni omejitve, ampak v naročnino vključen promet.

A 100 mega si lahko naštrikal tudi sedaj z navadnim modemom. Kabelski dostop naj bi dejansko omogočal dodatne in nove storitve, ne le branje pošte in rekreativno deskanje. Ob taki cenovni politiki bodo zahtevnejši uporabniki gotovo dvakrat premislili, če se jim splača, ostali pa kabelskega interneta (ob upoštevanju kar visokih stroškov opreme) ne potrebujejo. Tesla, še vedno te čakamo...

Simon Markič

Povratek odpisanih

Goriški pankerski veterani **Scuffy Dogs** so po nekaj letih končno le prišli do novega albuma brez posebnega imena. Mnoge kadrovske menjave so pač botrovale počasnejšemu delovnemu tempu. V določenem trenutku smo se lahko upravičeno zbal za obstoj samega benda. Mogoče ni odveč ponoviti, da so Scuffy Dogs dosedaj izdali split LP z ormoškimi hardkorovci Wasserdicht, samostojni 7" singel in zgoščenko, na kateri sta se znašli obe prvi izdaji in nekaj dodatnih komadov. V tistem času so bili tudi največji vpliv na novo prihajajoče bende, tako idejno kot tudi fizično, saj so sedanji in nekdanji člani Scuffy Dogsov delovali tudi znotraj bendov kot so Pizda Materna, Elvis Jackson, Man in the Shadow in Krik Diznilenda. V drugi polovici devetdesetih letih so namreč glasbene skupine na Goriškem rastle kot gobe do dežju. In prav Scuffyji so dokazali mlajšim, da se z vztrajnim delom lahko igra po celi Sloveniji in tudi v tujini (prvi so seveda bili goriški nojzerji Extreme smoke, ki so že na začetku devetdesetih letih igrali v Nemčiji, vendar njihovo delovanje ni pustilo tako trajnega vpliva.)

Sedaj so postali še zrelejši. Povprečna starost benda je tam okoli trideset let. Mogoče prav zato album deluje zelo kompaktno. Ostajajo zvesti grobem, uličnemu panku, ki se izogiba pretirani sentimentalnosti. Kajti življenje je trdo in za samopomilovanje preprosto ni časa. Nenazadnje so člani benda že dolgo v proizvodnem procesu, ki jih je postavil v neizbežno perspektivo. Čas pa je za besede revolta. In teh v komadih Delavska, V boj, Nikoli, Tvoji idoli in Religija res ne manjka. Oster kitični pank z obveznimi večglasnimi refreni se odlično poda neposrednim besedam. Lahko bi jim očitali preprostost odgovorov, ki jih ponujajo njihovi pozivi k uporabi, vendar je prav ta preprostost nujna sestavina takšne glasbe.

Kajti tu je za filozofiranje prepozno, čas je za akcijo. Komad Zega Ivan nas popelje celo k resničnim dogodkom iz divje mladosti. Malce izstopajo komadi Sam, ker se veliko bolj posveča notranjemu občutku in potrebi po samoti, Vesolj-ska zaradi svoje mešanice skaja in panka ter delno pridigarskega teksta in Police in helicopter kot daljši dub komad, ki je edini odpet v angleškem jeziku. Na zgoščenki pa najdemo tudi eno priredbo starega angleškega Oi! Punk benda The Blitz. Njihovo klasiko Moscow so predelali v V Moskvo.

Scuffy Dogs nedvomno dokazujejo, da nekatere stvari niso samo v domeni najstniške populacije. Da upor ni pogojen z biološko starostjo in da nekateri, kljub vsem polenom, ki jih vsakdanje življenje meče pod noge, neradi odnehajo. "Never surrender", kot bi rekli Blitzi.

Zgoščenka je izšla leta 2001 za štajersko založbo **Front Rock**, P.P. 48, 2000 Maribor.

Marko Rusjan

foto: J. Humar

13. Brat predstavlja:

Dvodnevni CITY OF... festival

...ne zamudite, v mesto prihaja cirkus...

13. in 14. julij, Nova Gorica - Mostovna:

petek: **Entreat** (slo), **Low Punch** (slo), **The Love Typewriter** (slo), **Krik Disneylanda** (slo), **La Kurtizana** (cro), **Wreck** (slo), **Driven** (hol)

sobota: **With Love** (ita), **Segue** (zda), **Analena** (cro), **Razlog Za** (cro), **Curse Of Instinct** (slo), **Dickless Tracy** (slo), **Storsender** (aut)

Nizozemci **DRIVEN** potujejo po Evropi kot del karavane "CrimethInc. Experiment in European Euphoria", na kateri želijo preseči mejnike punk/HC skupnosti in akumulirati vsestransko kreativnost.

Glasbeno pa nam bodo predstavili svoj eksploziven metaliziran HC... Hrvaško "atrakcijo" **LA KURTIZANA** sestavljajo punce zbrane okoli fanzina Unmasked Creeper in gledališke skupine Nezavisni Teatar Baraka. Preigravajo nekakšen anarcho-punk/crust z resnično brutalnim vokalom.. Domačini **ENTREAT**. bodo ob atraktivnem nastopu spet preigrali par svojih ponarodelih metalskih viž. Fani Shai Hulud in Shield bodo navdušeni... Mariborske **WRECK** sestavljajo glasbeno prekaljeni mački, ki so tokrat svoje moči združili v nekakšno mešanico Rollinsa, Black Flag, Fugazi in še česa.. Od ajdovskih **LOW PUNCH** lahko pričakujemo odličen naspirdiran old school HC. Energično, agresivno, poskočno, predvsem pa hitro.. Vrtejbenski vino&gunja punkerji **KRIK DISNEYLANDA** bodo prav tako odpilili svoj repertoar drvečih punkerskih komadov... Mladi ajdovci **THE LOVE TYPEWRITER** pa prisegajo na bolj umirjene melodije in se nagibajo proti emo-coru, ki še najbolj spominja na kakšne Farside..

Italijani **WITH LOVE** so se po krajši pavzi zopet združili in so zagotovo lačni nastopov. Kot vedno lahko pričakujemo eksploziven nastop, kaotično emocionalno glasbo, veliko vreščanja in jokanja fanov... Američani **SEGUE** prihajajo iz zloglasne Minneapoliške anarcho-punk scene in preigravajo udaren in agresiven crust/HC v stilu Tragedy in His Hero Is Gone. Skupino sestavljajo nekateri bivši člani skupine Servitude.. Hrvaški **ANALENA** se bodo po številnih koncertih po Evropi zopet ustavili tudi pri nas. Dinamičen emocore s vreščecim ženskim vokalom, ki te ne pusti ravnodušnega... **RAZLOG ZA** že vrsto let veljajo za eno najboljših hrvaških HC skupin, preigravajo pa klasičen old school HC v stilu Youth Of Today ali Chain Of Strength.... Avstrijski emo-rockerji **STORSENDER** nam bodo ponovno predstavili karizmo in moč rockerskega ritma. Nabrusimo pete, ker bo vroče.. Mariborčani **CURSE OF INSTINCT** bodo ob izidu svoje prve kasete predstavili svoj metaliziran HC, ki je obogaten s številnimi emocionalnimi primesmi in kričečim vokalom. Mešanica Entreat. in With Love... Iz radioaktivnega območja Brežic bomo privlekli mutante **DICKLESS TRACY**, ki so na račun izgubljenega kurca pridobili smisel za humor in nam bodo servirali brutalen in zabavljaski grindcore. Kako gre to skupaj vedo samo oni.

Curse Of Instinct

Kam se lahko še dam?

Poletna scena, Stari kino, Nova Gorica

13.07. DJ Flivert (house), DJ Jambreaker
 14.07. Marko Breclj
 18.07. Peter Epstein, Miroslav Tadić
 19.07. Plesni teater Igen, predstava: Tri sestre
 20.07. Klemen Klemen
 21.07. Ivan Volarič - Feo
 25.07. Pulse
 27.07. Hammond trio
 27.07. Zlatko Kavčič
 03.08. Oko
 10.08. Shyam
 17.08. Avtomobili
 24.08. Planet Groove
 31.08. Five Horse Johnson
 07.09. Ana Papedan

Festival Of Futuristic Dance

Zeleni gaj pri Novi Gorici

13.07.01 ob 21.00

Techno Arena: Richie Hawtin, Jeff Mills, Bizzy & Dojaja aka. Temponauta, Psiho, Vextax, Uhuru, Gianni, Fabrice;
 House Arena: Rotor (live!), Aleksij, Edy The Fish, Stripy D, Floater, Matis, Emy;
 World of Trance Arena: Chrisma, Gaby, Frajman, Ganesh, Pool;
 MC's: Flasher, Miss Cosmic, Mirimino.

Dogajanje v sosednji Gorici in okolici (Italija):

Četrtek, 12. julij, Kulturni Dom di Sant'Andrea (GO) ob 20.30
 Genova 2001: Globalizziamo i diritti e le lotte! Globalizirajmo pravice in boje!

Koncert skupin **Awake** in **Dagh**

Sobota, 14. julij, center Pordenoneja
 Fiera delle Alternativerete
 Koncerti in javni govori.

Nedelja, 15. julij, Kulturni Dom di Sant'Andrea (GO) ob 15h
 Un mondo diverso e' possibile
 Drugačen svet je mogoč
 Javni razgovor s predstavniki društva Oton Župančič, GIT Banca Etica Provinciale Goriziana, stranke Komunistične prenov, Mladih komunistov, Komiteja za podporo in solidarnost z ljudstvom U'wa, Zelenih, World Social Forum iz Padove in Ya Basta.
 Projekcija videov Praga 2000 in Karavana iz Chiapasa.
 Zvečer koncert skupin: Des Rever – progressive, Primitive Steps – reggae in Io Non So - post-punk

Otokultivator

Poletna šola kulture na otoku Visu - 21.07-04.08.
 Delavnice oblikovanja, arhitekture, filma, weba, igea, zvoka, novinarstva...
 Prijave do 13.07.!
<http://mama.mi2.hr>

Kam naj se dam?

2. Soča Reggae Riversplash Festival

12.julij – 14.julij 2001, Tolmin (Sotočje) – Slovenija

www.vinylmaniarecords.si

četrtek, 12.7.:

17:00 B. Fine Rasta Movement (Slovenija/Sierra Leone)
18:30 I-Shen Rockers (Nemčija)
21:00 Elvis Jackson (Slovenija)
23:00 LB 27 (Madžarska)
01:00 Stevie Culture & Crystal Axe (Jamajka) & United Nations Band

Petek, 13.7.:

17:00 Moveknowledge (Slo)
18:30 Abrahma-Dub-R (Hrvaška)
21:00 B.R. Stylers (Italija)
23:00 Ras Dumisani (JAR)

Sobota, 14.7.:

17:00 Kesukozi (Afrika)
18:30 The Authentics (Italija)
21:00 Siti hlapci (Slovenija)
23:00 Macka B + Sister Audrey + The Royal Roots Band (VB)
01:00 Ras Shudley (Jamajka) + Dečija Radost (ZR Jugoslavija)

Macka B

8. Kraval bo!

Na Jesenovcu pri Železnikih (ob glavni cesti, 1 km, proti Sorici)

Petek, 13.07. ob 20h

Trabakula (IL.B), Wildwux Teater "Monkey Wings" (Nemčija), Authanasia (Kras), Marko Breclj (KP), Sist En 343 (LJ), H-Bomb (Metlika), Rampage (Trbovlje), DJ Perce-Cat (Žel), Root A' Balluta (KP)

Sobota, 14.07. ob 18h

Suffocate (Slovaška), Obidil (Žel), Srou Pa Letu (KR), Analena (ZG), 3=Pjančki (Žel), Very Expensive Porno Movie (RI), Dilbert Band (PU), Mem Grome (Sorica), Disdrug This Fuck (Žel), DJ-ane Vega (Žel)

članarina letos prvič: 800 za en dan, 1200 za dva dni.

No Name Riders Bikers Festival

10., 11., 12. avgust 2001

Kamnlom Hruševje - 8km od Postojne proti Gorici, Kopru

Nastopajo (pe=petek so=sobota):

Zabranjeno Pušenje (so), Spoons (pe), Let 3 (pe), Zaklonišče prepeva(so), Črna gradnja (pe,so), Delirium(so), Prospect(pe), Kose(pe), Intima(so), Patriot(so), R.I.P.(pe,so)

In še: erotic show (pe,so), bike show (so), GO-GO girls (pe,so), stojnice, slikanje, tetoviranje, itd.

Brezplačno kampiranje (pe,so)

KAK Unterhund Ormož proslavlja 11 let hrupa

14.07.2001, ob 18.00 uri

Kulturno Alternativni Klub Unterhund, po mnenju revije Mladina na prvem mestu med najbolj "hudimi" klubi v Sloveniji, bo v soboto 14.7.2001 praznoval 11 leto obstoja in delovanja. V ta namen je subkulturni aktiv pripravil naslednje:

1. Izdaja zbornika **11 Let hrupa** v katerem je kronološko predstavljeno delovanje kluba, izjave in mnenja akterjev v vlogi sodelujočih, organizirajočih in nastopajočih ter obilo fotografij. 11 Let hrupa bo moč dobiti na prireditvi!

2. **festival**, na katerem bodo nastopile vse skupine, ki so nastale skupaj ob samem klubu in v njem:

Polis Korps, ZaGnide, Anaeroba, Noise Order, Wasserdicht, Pridigarji

skupaj z gosti in prijatelji CZD in Scuffy Dogs.

Brezplačen ogled festivala in brezplačna okrepitev želodca.

Dogaja se Kaševo poletje v Ajdovščini.

Festival v Trnju bo letos od 2. do 4.avgusta.

Festival Zmaj 'ma mlade se letos v Postojni odvija cel avgust!

27.-28.0.7 Koprška noč

03.-05.08.01 Griblje ob Kolpi: Koupa 2001, festival glasbe, športa in umetnosti - www.koupa.com

Masovna

p.p.1

5000 Nova Gorica

POŠTNA PLAČANA PRI
POŠTI 5101 NOVA GORICA

TISKOVINA